

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

Der er yderligere en besparelse på 30 mill. kr., som man kalder kapitalrefusioner til plejehjem. Hvad er dette for en besparelse? Er det en besparelse, der indebærer, at kommunernes udgifter skal stige med 30 mill. kr., eller er det en besparelse, der går ud på, at der skal oprettes færre plejehjemspladser? Og i så fald hvor mange? Og hvilke konsekvenser får det for driftsudgifterne på plejehjemspladserne?

Hvis ikke det er noget, vi kan få svar på i dag, må det være noget, vi må prøve at få besvaret i socialudvalget.

Jeg må sige, at vi er simpelt hen skeptiske over for disse besparelser, som vi ikke tror virkelig dækker over noget reelt ønske om at gennemføre besparelser. Det er simpelt hen udelukkende nye skøn over den udvikling, der er i gang i samfundet, og vi kan ikke tiltræde, at man sådan skærer resultatet af finanslovføtstemningerne ned med 299 mill. kr.

Grethe Philip (RV):

Når man hører finansministerens redegørelse, synes jeg, vi må sige, at socialdemokratiet har optrådt som loyalt regeringsparti over for oppositionsflertallet. Man har lagt kortene på bordet, og man har søgt at forhandle sig frem til fornuftige løsninger.

For det radikale venstre har det været afgørende under drøftelserne både om de sociale besparelser og om besparelser på undervisningsområdet, at vi nåede frem til holdbare løsninger.

For daginstitutionernes vedkommende var det for os vigtigere at få en rationalisering og besparelse på længere sigt tilrettelagt i forståelse med regeringen end at prøve at piske noget igennem for dette år. For sandheden er jo den, at med udskrivelse af valg havde vi forpasset tidspunktet for på én gang at give de ansatte rimelige opsigelsesvarsler og alligevel nå de planlagte besparelser på helårsbasis.

Vi beklager, at partiet venstre ikke har indtaget samme realistiske holdning.

På undervisningsområdet har vi ønsket at drage de nødvendige konsekvenser af den lovgivning, der blev vedtaget om forlængelse af overenskomsterne.

Besparelserne har for mig at se været en lidet opmuntrende affære, men vi har gjort

nogle erfaringer. Vigtigst iblandt dem synes jeg er, at vi tydeligt kan se, at man i hvert fald ikke kan vedtage skattelettelser, før de modsvarende besparelser på de offentlige budgetter er i hus, i hvert fald kan man ikke gøre det uden ganske betydelige vanskeligheder både her i folketinget og udenfor.

Vi har også gjort den erfaring, at besparelser opdramatiseres og forvrænges, når der ikke lige fra starten gives en grundig forklaring på, hvad det hele drejer sig om. En serie læserbreve og henvendelser til folketingets socialudvalg viser, at der er mange, som helt har misforstået, hvad der nu skal ske på daginstitutionernes område, og det skal jeg såmænd ikke laste dem for. Men jeg ville være meget glad, hvis finansministeren eller socialministeren i dag her i folketinget og senere både til presse og andre massemedier ville forklare både forældre og pædagoger, at det ikke drejer sig om ødelæggelse af daginstitutionerne, men om, at der her som på alle andre områder må økonomiseres, og at det kan ske ad forskellige veje, f. eks. via lørdagslukning og ændret administration m. v. på en over for børnene forsvarlig vis, sådan som det netop er påvist i Seierup-udvalgets betænkning.

Det radikale venstre er ikke lige til sidste punktum enig med finansministeren i den redegørelse, vi har fået i dag, men vi kan tilslutte os den måde, hvorpå besparelser på budgetreguleringskontoen overføres til de enkelte specialkonti, der senere indgår i tillægsbevillingsloven, og det er også på denne baggrund, vi er medforslagsstillere til det af hr. Lysholt Hansen i dag fremsatte dagsordensforslag, hvorefter finansministerens oplysninger tages til efterretning.

Og må jeg så til sidst komme med et lille lidt mere personligt hjertesuk: kunne vi dog ikke her i folketinget holde helt op med at bruge ordet besparelse? Det er misbrugt, og det er forvansket. Ingen ved efterhånden nøjagtig, hvad det betyder. Det anvendes herinde i mindst 10 forskellige betydninger, og det jongleres der skamløst med. Jeg synes, det er uværdigt for debatten herinde, og det gør os aldeles uforståelige for vores vælgere. Jeg beder finansministeren være behjælpelig med at finde nye og mere veldefinerede gloser i vor politisk-økonomiske ordbog.